

HAPËSIRA NEGATIVE

II.

Viti 1968. Në port, anijet që vinin nga Lindja
shkarkonin thasë të shpuar me oriz, minj
dhe delirin e Revolucionit Kulturor.

Disa burra me uniformë
në mes të natës, bastisën kishën.
Vendasit e panë priftin e tyre
me benevrekë, të dridhej prej të ftohtit në oborr
dhe pyetën me sy njëri-tjetrit të zhgënjyer:
“Ky është ai që na ka falur mëkatet?!!”

Para syve të tyre u dogjën ikonat,
ikonat dhe librat e shenjtë.
Dëshmitarët u zmbropsën edhe më;
si të ishin letra dashurie,
askush nuk u doli zot.

Nga varret u shkulën kryqet. Dhe nga gjuha
-betimet e pakthyshe.
Kodra dheu që shirat do t'i rrafshonin
herët a vonë.

Fëmijët tërhiqnin prej gjuhe kombanat
(si s'u kishte shkuar mendja më parë?!).
Brenda një nate, kupola u shemb dhe papritur zbuloi
një mori yjesh pa emër, të cilët iu vunë pas
si mizat pas një kali të ngordhur.

Po e djela e meshës, me se do të mbushej?
Gratë vinin kazanet në oborr
dhe burrat mbushnin llullat.
Kundër gravitetit, tymi ngjitej lart.
Kurse gozhdët në këpucët e grisura zbulonin stigmat
që pikonin në vendet e gabuara
kodin e ri të shenjtërimit
të njeriut, nga njeriu.